

[Socialministeren]

Under henvisning til det, som er anført i begrundelsen for spørgsmålet, kan jeg oplyse, at sikringsstyrelsens lægekonsulenter ikke foretager undersøgelser af skadelidte som led i deres konsulentarbejde, og at ansættelse af flere konsulenter ikke vil afhjælpe vanskelighederne med den lange sagsbehandlingstid, der er forbundet med indhentelse af erklæringer.

Jeg kan ligeledes under henvisning til begrundelsen for spørgsmålet oplyse, at erklæringer fra arbejdsmedicinske klinikker indgår i det samlede materiale, der ligger til grund for afgørelsen i den enkelte sag, herunder andre oplysninger af lægelig art, og ud fra de samlede oplysninger foretages den konkrete vurdering. Denne vurdering kan medføre, at sikringsstyrelsen ikke altid kan være enig i konklusionen i en speciallægeerklæring eller en erklæring fra en arbejdsmedicinsk klinik.

Spm. nr. S 709

Til udenrigsministeren (15/2 85) af:

Kaj Poulsen (S):

»Hvad agter udenrigsministeren at foretage over for den personlige og utiltalende forfølgelse, han er blevet udsat for af dagbladet Jyllands-Posten indtil flere gange, hvor udenrigsministeren er blevet udsat for groft citatfusk?«

Begrundelse

Spørgeren finder det fuldstændig uacceptabelt, at en travl minister må finde sig i den slags metoder, som det omtalte dagblad har brugt for at bekæmpe udenrigsministeren.

Det drejer sig ikke kun om udenrigsministerens påståede udtalelser vedrørende dansk støtte til det såkaldte stjernekrigsprojekt, men også om udenrigsministerens påståede udtalelser i sin tid på Sabro Kro.

Spørgeren har ingen grund til ikke at tro på udenrigsministerens utvetydige dementi af disse ærerørige citater.

Derfor er det nærliggende at spørge udenrigsministeren, hvad han med sit professionelle kendskab til de presseetiske regler agter at foretage over for Jyllands-Posten for at blive renset.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Idet jeg takker hr. Kaj Poulsen for den venlige omsorg, som lyser ud af hans spørgsmål, skal jeg svare ham, at jeg næppe bliver fejlciteret mere end de fleste andre politikere, slet ikke i Jyllands-Posten og heller ikke i andre aviser.

Problemet er snarere et helt andet, nemlig at jeg i sjælden grad er udsat for, at anderledes tænkende politikere – overvejende fra hr. Kaj Poulsens eget parti – søger med lys og lygte efter udtalelser fra mig, som de kan føle sig stødt over og derfor anvender som udgangspunkt for forargelse og politiske angreb.

Det siger sig selv, at på mit ganske komplicerede embedsområde kan der let forekomme situationer, hvor en journalistisk videregivelse af informationer kan komme til at indeholde stramninger, der nærmer sig eller endog overskrider grænsen for »fejlcitering«.

Hvis læserne derefter hengiver sig til ordkløveri og anvender enkeltstående ord og vendinger som grundlag for deres politiske argumentation, ja, så er der måske ikke noget at sige til, at der hos hr. Kaj Poulsen dannes sig det indtryk, som han giver udtryk for i sit spørgsmål, nemlig at jeg udsættes for »personlig og utiltalende forfølgelse«.

Det går nu nok endda. Hvad der bekymrer mig mere, er, hvordan det skal gå med den frie politiske debat herhjemme, hvis meningsudveksling skal erstattes af ordkløveri.

Vi oplever jo i den foreliggende sag – som i tidligere – at journalistiske gengivelser fra vælgermøder, uformelle orienteringer m.v. anvendes, som om der var tale om nøje overvejede og godkendte tekster. Og samtidig oplever vi, at personer, som mener at tilhøre et flertal, opfatter dette som en ret til at standse meningsudveksling og debat.

Hvis denne tendens fortsætter, er der for alvor grund til at være bekymret.

Jeg stoler imidlertid på, at hr. Kaj Poulsen med den oprigtige interesse for sagen, han lægger for dagen, vil vide at gøre sin indflydelse gældende på rette sted for at sikre fortsat ytringsfrihed, respekt for anderledes tænkende – og modtagelighed over for argumenter fremfor hårdkløveri.

Svar: (19/2 85):

Spm. nr. S 710